

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. listopadu 2016 H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 8. září 2016 ve věci T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd v. Evropská komise

(Věc C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (zástupci: R. Subiotto QC, Barrister, T. Kuhn, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská komise, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- částečně nebo úplně zrušil rozsudek;
- zrušil rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek, nebo podpůrně zrušil pokuty uložené navrhovatelkám tímto rozhodnutím, nebo podpůrně tyto pokuty podstatně snížil;
- nařídil Komisi náhradu nákladů řízení navrhovatelek v tomto řízení a v řízení před Tribunálem;
- vrátil věc Tribunálu, aby ji v souladu s rozsudkem Soudního dvora opětovně přezkoumal;
- přijal jakákoli jiná opatření, která považuje za vhodná.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod navrhovatelek vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, když potvrdil závěr Komise o tom, že cílem dohod je omezení hospodářské soutěže. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, když měl za to, že dohoda omezuje hospodářskou soutěž z hlediska cíle, i kdyby spadala pod rozsah patentů společnosti Lundbeck. Takovou dohodu nelze podle navrhovatelek považovat ze své vlastní povahy za škodlivou pro hospodářskou soutěž, neboť obsahuje omezení, jež jsou srovnatelná s omezeními, jež by nositel patentu mohl získat prostřednictvím rozhodnutí soudu, jímž se uplatňuje vymáhání jeho patentů. Z důvodu pouhé platby nelze dojít k závěru o změně povahy dohody, která je jinak v souladu s právem a nečiní žádné problémy, jako je dohoda uzavřená v rámci urovnání sporů o patenty, na dohodu představující omezení hospodářské soutěže z hlediska cíle. V důsledku toho neměl být učiněn závěr, že dohodu společnosti GUK UK, o níž Tribunál konstatoval, že spadá pod rozsah patentů společnosti Lundbeck, lze pokládat za omezení hospodářské soutěže z hlediska cíle. Stejný závěr platí i v případě ostatních pěti dohod, neboť Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že je kvalifikoval jako dohody, které překračují rozsah patentů společnosti Lundbeck.

Druhý důvod navrhovatelek vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, neboť neuplatnil správné právní kritéria při posuzování otázky, zda pět z šesti dohod obsahuje omezení, která překračují rozsah patentů společnosti Lundbeck. Tribunál měl posoudit, zda došlo k tzv. „shodě“ ve smyslu článku 101 SFEU mezi společnostmi Lundbeck a každým z generických podniků ohledně toho, že příslušná dohoda či dohody, s výjimkou dohody GUK UK, ukládaly omezení překračující rozsah patentů společnosti Lundbeck. Uplatnění tohoto kritéria vede k nevyhnutelnému právnímu závěru o tom, že uvedené dohody spadají do věcného rozsahu patentů společnosti Lundbeck.

Třetí důvod navrhovatelek vychází z toho, že i kdyby kvalifikace Tribunálu spočívající v tom, že pět z šesti dohod překračuje rozsah patentů společnosti Lundbeck, byla správná, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že konstatoval, že dohody překračující rozsah patentů představují omezení hospodářské soutěže z hlediska cíle. S ohledem na jejich hospodářské a právní souvislosti nebyly ze své vlastní podstaty škodlivé pro hospodářskou soutěž a nelze je přirovnávat k dohodám o rozdělení trhu, a Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že toto srovnání nepřezkoumal.

Čtvrtý žalobní důvod navrhovatelek vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení důkazů a uvedl rozporuplné odůvodnění, když potvrdil závěr Komise o tom, že společnost Lundbeck a generické podniky byly skutečnými či potenciálními konkurenty během období platnosti dohod, aniž by bylo zohledněno, zda výrobky generických podniků porušovaly patenty společnosti Lundbeck. Zaprvé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nezohlednil existenci právních překážek, zejména patentů společnosti Lundbeck, které bránily vstupu generických podniků na trh, který by byl porušením ochrany výrobků citalopram. Zadruhé, závěr Tribunálu o tom, že společnost Lundbeck pochybovala o platnosti svých patentů je stížen nesprávným právním posouzením, zjevně nesprávným posouzením důkazů a rozporuplným odůvodněním. Zatřetí, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že důkazy z období po uzavření dohod, z nichž však řada pocházela z období před uplynutím platnosti dohod, nejsou rozhodující pro posouzení skutečnosti, zda generické podniky byly potenciálními konkurenty společnosti Lundbeck. Tyto dokumenty obsahují vědecké důkazy o tom, že generické podniky nebo jejich výrobci API porušily patenty společnosti Lundbeck či rozhodnutí vnitrostátních soudů o vydání předběžných opatření nebo jiná opatření na ochranu společnosti Lundbeck vůči výrobkům citalopram založených na API, které použily některé z generických podniků, a potvrzení Evropského patentového úřadu (EPÚ) o platnosti patentu společnosti Lundbeck týkajícího se krystalizace ve všech relevantních aspektech, jejichž sílu Komise zpochybňovala. Konečně se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při svém konstatování, které neodůvodnil, a sice že všechny generické podniky měly skutečnou a konkrétní možnost vstoupit na trh, aniž by řádně přezkoumal skutečnost, zda tak mohly učinit, aniž by porušily ochranu patentu citalopram.

Pátý důvod navrhovatelek vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že potvrdil pokuty, které Komise uložila společnosti Lundbeck. Zaprvé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně uplatnil kritérium zavinění. Zadruhé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že potvrdil závěr Komise, podle něhož si společnost Lundbeck nemohla neuvědomovat protisoutěžní povahu svého chování. Zatřetí, Tribunál porušil zásadu právní jistoty a zásadu zákazu retroaktivity tím, že potvrdil uložení více než symbolické pokuty.

Šestý důvod navrhovatelek, který je předkládán podpůrně, vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a dostatečně neodůvodnil konstatování, kterým potvrzuje výpočet pokuty uložené navrhovatelkám ze strany Komise. Hodnota tržeb, ze které vycházejí pokuty, zahrnuje tržby společnosti Lundbeck v určitých členských státech dohody o EHP, v nichž byl ve skutečnosti znemožněn generických podniků vstup na trh, neboť tyto podniky nezískaly registraci až do ukončení platnosti dohod, nebo v případě Rakouska z toho důvodu, že složený patent citalopram společnosti Lundbeck byl po významnou dobu platnosti dohod stále účinný. Kromě toho navrhovatelky tvrdí, že tento případ odůvodňuje uplatnění snížení sazby závažnosti protiprávního jednání, zejména proto, že tyto dohody nelze přirovnat ke kartelovým dohodám a jejich skutečný územní rozsah byl mnohem menší, než jak vyplývá z doslovného znění v dohodách.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2016 Viktorem Fedorovičem Janukovičem
proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-346/
14, Janukovič v. Rada**

(Věc C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Viktor Fedorovič Janukovič (zástupce: T. Beazley QC)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise a Polská republika

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydaný dne 15. září 2016 ve věci T-346/14 v rozsahu upřesněném v kasačním opravném prostředku, tedy body 2 a 4 výroku,
- vyhověl návrhovým žádáním předloženým navrhovatelem v řízení před Tribunálem v rozsahu upřesněném níže, a to:
 - zrušil rozhodnutí (SZBP) 2015/143 ze dne 29. ledna 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP⁽¹⁾ (dále jen „druhé pozměňující rozhodnutí“),